

Lunch N' Schmooze
Forchheimer 1st Floor lecture hall
Tue. • March 3rd • 12:00 - 1:30 • chabadmed.com/lunch

Rav Kook on the Parshas Mishpatim: Permission for the Doctor to Heal

Amongst the various laws in Mishpatim — nearly all of societal or interpersonal nature — the Torah outlines the laws of compensation for physical damages. When one person strikes another, he must compensate the damage with a financial payment covering five components. He must pay for permanent loss of income due to the injury, embarrassment and pain incurred, loss of work while the victim was healing, and all medical expenses.

This last component, that he "provide for his complete healing" [Ex. 21:19], is of particular interest. The root-word "to heal" appears 67 times in the Torah; yet it refers almost exclusively to God as the Healer. Only here, as an aside to the principle topic of damages, is it clear that we are expected to take active measures to heal ourselves, and not just leave the healing process up to nature.

This detail did not escape the keen eyes of the Sages. "From here we see that the Torah gave permission to the doctor to heal." [Berachot 60]

Yet, we need to understand: why does the Torah need to explicitly give such permission to doctors? If anything, we should expect such activity to be highly commended, for saving lives and easing pain!

Our Limited Medical Knowledge

The human being, Rav Kook writes, is an organic creature. The many functions of the human body and soul are intertwined and interdependent. What person can claim that he thoroughly understands all of these functions and their interrelationships, and how they interact with the outside world? There always exists the possibility that when treating a medical problem in one area of the body, one may harm another area. Sometimes the side-effects are relatively mild and acceptable. And sometimes catastrophic effects may be the unexpected result of treatment for a not particularly serious problem (the tragic example of thalidomide used to treat 'morning sickness' comes to mind).

One could thus conclude that there may be all sorts of hidden side-effects, unknown to the doctor, far worse than the malady we are seeking to cure. Therefore, it would be best to leave the body to its own natural powers of recuperation.

We Rely on the Evidence at Hand

The Torah, however, rejected this opinion. For such an outlook could easily be expanded to encompass all aspects of life. Any effort on our part to improve our lives, to progress technologically, to advance scientifically, could be rejected on the same grounds that we have no firm knowledge of all the implications of such change. But the Sages taught, "The judge makes his decision based on that which his eyes see." [Baba Batra 131a] If the judge or doctor or engineer is a competent professional, we rely on his expertise and grasp of all available knowledge to make the best decision possible. We do not allow concerns of unknown effects to hinder efforts towards improving our lot.

"The progress of human knowledge, and all of the results of man's inventions — it is all the work of God. These advances make their appearance in the world according to mankind's needs, in their time and generation."

[adapted from Olat Re'iyah vol. I, p. 390]

http://www.geocities.com/m_yericho/ravkook/MISPAT61.htm

Shemos Exodus 21:19

אם יקום והתהלך בזוויג על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא וכי

19. if he gets up and walks about outside on his support, the assailant shall be cleared; he shall give only [payment] for his [enforced] idleness, and he shall provide for his cure.

Divrey Hayamim II Chronicles II 16:12

12. And Asa suffered from a foot ailment in the thirty-ninth year of his reign until his ailment spread upward, and also in his illness, he did not seek the Lord, but the physicians.

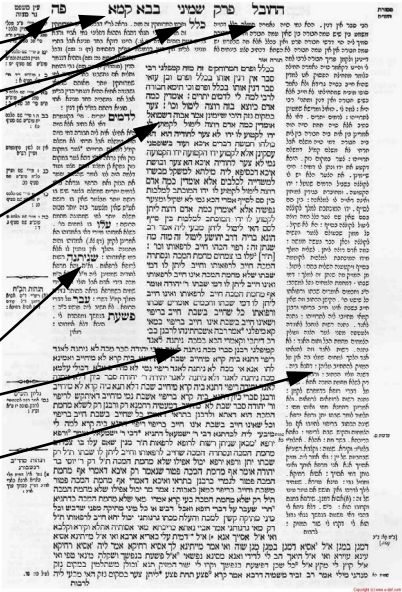
Talmud, Brachos 60a

גברי בתר אבריה אמר היינו דר' ארא דאמר רב ארא [ג] 'הנבנס להקיו דם אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שיהא עסק זה לי לרפואה ותרפאני [ג] כי אל רופא נאמן אתה ורפואתך אמת לפי שאין דרכן של בני אדם לרפאות אלא שנהגו אמר אבוי לא לימא אינש הכי *דתני רבי ישמעאל, 'ורפא ירפא' מכאן שניתנה רשות לרופא לרפאות כי קאי מאי אומר אמר רב ארא בריך ורפא תנס [ג]

RaSh"i on the above

לשטם : שאין דרכן של בני אדם
וכי - כלומר לא היה להם לעסוק
ברפואות אלא לבקש רחמים :

Rav Acha says “one who goes to have blood drawn should pray ‘...’ for it is not the way of man to heal <Rashi: he should not have involved himself in medicines, rather asked [G-d] for mercy>” **Abaya contends** “people should not say that as we learned from Rabbi Yismael [who quotes the verse] ‘Verape Yerape’ [and learns] from here that Permission is granted for a doctor to heal

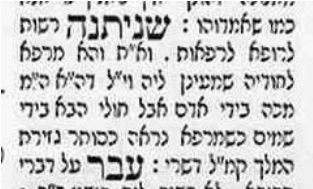
Guide

- Tractate name
- Chapter name
- Chapter number
- Page number
(universally recognized)
- Mishnaic text
(Pub. around 189)
- Talmudic Text
(Pub. around 427)
- RaSh"l
- Tosafos

Tosafos:

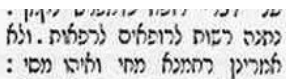
Many Rabbis 1102—1290

Tosafos (one of the many Rabbis represented by the above term) questions why the torah repeats the term used for healing and replies, that one mention would imply permission to heal man-made afflictions - with regards to “acts of G-d” we would still consider healing a contradiction to the Kings decree. This is refuted by the torah’s repetition of the statement: “heal men made heal”

RaSh"l: 1040—1105

Quotes “permission is granted for doctors to heal” and comments: “and we don’t say that G-d wounds And he (the doctor) heals

Compares healing from an illness to eating and thereby 'healing' oneself from the 'ailment' of hunger

עשה דברים עשה חזקתו המדך על שלשה ב' (דף יז ע"א) :

אלו הלאה הוא חסדא לא רחמי למה לא לוי טוב זה חזקתו . ספר רשאות היה ספר
ספר עניו להרפאות בדברים שלא החילה חזקתו להרפאות בהן כמו הדברים שחזקתו עניו
שפחות והוא כי י' אגשים תחמת סוכנים ועל מיטת ישן זורה לנשים ודברים
ושילוי או יזיקו להגדים ודברים זהו הטהרה נקראת גלגון וכן ספרים ואחר כי הטהרה היא
נפשותיו מה חסדנה היא מנה לחלו פלטי ויולא זו מן הדברים המעשים ומחבר זה הסבר
לא חזרו אלא על דרך ההכמה כמעט המיולות לא על דרך שיפה היה פעולה מהם שמינה
באורו הסבר זהו מנהל . ועוד יחזק לך כי י' דברים שחזקתו הם לפחות הם מותרים
לגמור ולהכניס כי שם ימנעך אמר לא תלמד לנשות ולמדע בקלה (כשהדיון דף סח) אלא היה
למד להצין ולחיות . ומאשר החזקתו בני אדם דרכם והיו מהרפואה באתן הדברים הסדק
וענין . וחלוי עדים ספר והיה עס רשאה לפס המוח והיה אומרם המוח פלטי מחקתן
אזרח קד ומשקין אותו קד ויחזק ממנו מן המקרים כך וכך ורשאותו נדבר פלטי וכסודיה
חזקה הרפואה אותן המקרים היה יודע כי אותו חכם ופיקוח והיה ענין לו חזקה הרפואה להיות
כענין חכם ולפלו ממנו וכאשר החזקתו בני אדם דרכם והיו מותרים באתם הכמות הסוד
מפורסם וענין זהו הרחיק לך דברי צוה הענין לפי שמחזקתו וכן כדרכו לי הענין כי שמה
תנה ספר רשאות כשיליה טוב היה או יקטנו טוב חלוי מן החולים היה מחזקין אותו ספר
וזהו עשה חזקתו כדבר רחוק מהיה מהרפואה וכאשר ראה חזקתו כי בני אדם לא היו מסוכנים כל שיש
הסוד אותו וענין . ואתה שבע הספר זה המאמר ומה טעם זה מן הסוגיות ואף ויהי לחזקתו
הוא האלה היה סדק רחמי למה כמותו לרשעו המעון ומתן לו לפעוהו סודו ולולי דעת
הן והמחשבה האדם כדודע ויך אל הלאה ויאלץ ממנו בלי ספק שיצריח מחלותו חלוי החזק
חלוי הרעב איך כבר טעם ולא יסען באלהיו לאחר להם היו הכוסים כאשר טעה בזה עת
האכלה שהחליל לי מה שישבע אותו ויסור רעבותו ואתה והתקיים פן אודה לו שהחליל
לי רשאה ירפא חלוי כשהתרפא ממנו ולא הייתי לך לקפוא על זה הענין הנרוע ללא סיה
מפורסם ועוד יחזקל כי מותר לעגור הסנה בכל אהר ולעשות אותה הסנה שני אחרים ומן
המקרים אלוה אהר הסודק לענין לעגור הסנה כיון שסודק על החשטן ולא עס אחרים
יהיה הרפואה שלמים וכן וכל חזקתו צום שלמים ועגור את הסנה ועשה את הטהרה הכנס
אחר ענין וחלוי לא היה מעגור אהר הסנה היה עס שלמים על אהר עס רפואה על יסן
כאשר בלטי והוא ענין אהר הסנה צום סיה חלוי להיות רפואה על יסן חס איש מותר כי
הסודק אלוה מן הענין את הסנה בשלמים על אהר חלוי וחלוי לקבוע טעו והוא לא ראה
מה הדיוק רחוק למד הואל וחלוי לקבוע ענין :

**הן והמחשבה האדם כדודע ויך אל הלאה ויאלץ ממנו בלי ספק שיצריח מחלותו חלוי החזק
חלוי הרעב איך כבר טעם ולא יסען באלהיו לאחר להם היו הכוסים כאשר טעה בזה עת
האכלה שהחליל לי מה שישבע אותו ויסור רעבותו ואתה והתקיים פן אודה לו שהחליל
לי רשאה ירפא חלוי כשהתרפא ממנו ולא הייתי לך לקפוא על זה הענין הנרוע ללא סיה
מפורסם ועוד יחזקל כי מותר לעגור הסנה בכל אהר ולעשות אותה הסנה שני אחרים ומן
המקרים אלוה אהר הסודק לענין לעגור הסנה כיון שסודק על החשטן ולא עס אחרים
יהיה הרפואה שלמים וכן וכל חזקתו צום שלמים ועגור את הסנה ועשה את הטהרה הכנס
אחר ענין וחלוי לא היה מעגור אהר הסנה היה עס שלמים על אהר עס רפואה על יסן
כאשר בלטי והוא ענין אהר הסנה צום סיה חלוי להיות רפואה על יסן חס איש מותר כי
הסודק אלוה מן הענין את הסנה בשלמים על אהר חלוי וחלוי לקבוע טעו והוא לא ראה
מה הדיוק רחוק למד הואל וחלוי לקבוע ענין :**

רמב"ן

בדעות ישראל שלמים הם רבוס לא יתנה עינים כמעט כלל לא
בנוסח ולא בארצם לא בכללם ולא בחיור טעם כי יברך השם
לחכם ומוסרם חסד מוחל מקרבם עד שלא יצטרנו לרופא ולא
להשומר בדרך מדרכי הרפואות כלל כמו שאמר בו אני ה' רופאך
זן ויהי מדרכים עושים בזמן הנבואה גם כי יקרה עק שילתי לא
יירשו ברופאים רק בנביאים כאשר היה ענין אמת ויחוקיה בחלוצו
ואמר הברית גם בחלוצו לא רדש את ה' כי אם ברופאים ואלו היה
דבר הרופאים נהג בהם מה שפס שיוכר הרופאים אין האשם רק
עגבור שלא רדש השם אבל הוא כאשר אבראדם לא אוכל מצח
בזר הצמות כי אם חסן אבל הדרוש השם בנביא לא ידרוש
ברופאים ומת חלק לרופאים בבית עושי רצון השם אחר שהבטיח
וברך את לחמד את סוכיו והסודותי מחלה סוכיו הרופאים
אין מעשיתם רק על המאלח והמשקה לחיות סוכיו ולצוות עליו
וכן אמרו כל עשרתי ורתותי שנין דמלך רבד בר רב יוסף אפי'
אמנא לביתיה לא קרא והמשל: להם תרעא דלא פתיח (לביצות
פתיח) לאסוי תרעא מאמרם שאין דרכם של בני אדם כרפואות
אלא שנתנו שאלו לא היה דרכם ברפואות ויהלה אדם כפי אשר
יהיה עליו עונש תמאי ויתרעא ברצון' ולא הנהג ברפואות
השם היותם לפרקה המפעיק והו היה אומלם באמרו רמאי רמא
כסאן שנתנה רשות לרופא לרפואת לא אמרו שנתנה רשות
לחולה להרפואתו אלא כיון שחלה החולה ובא להרפואתו כי
נהג ברפואות והוא לא היה כערת השם ושתלק בהיים אין לרופא
לאמר עצמו ברפואתו לא ספני חיש שפאסיות בורו אררשיהוא
בין כפלאכה והוא ולא כעבור שיואמר כי השם לבדו הוא רופא

Permits healing only for external ailment compared to the matter at hand

For a Letter from the Lubavitcher Rebbe discussing the above see:

<http://www.chabadmed.com/library/article.asp?AID=112888>

The Role of the Doctor⁶

Regarding the verse⁷ “and healing shall he heal,” our Sages state⁸: “From here we see that permission was given to doctors to heal.”

There are other views that state that since G-d is the one who made the person ill, the only proper response is to return to G-d and ask for His mercy, rather than attempting to correct the physical ailments — a tactic that would seem to be fighting against G-d’s will. It is in order to clearly negate this view that the Torah rules: Doctors have G-d’s permission to heal.

There are, however, various opinions regarding how far this permission extends:

The Ramban feels⁹ that doctors may not attempt to heal internal ailments. In his opinion, the only medical intervention that is permitted is for external wounds or afflictions, i.e. injuries that are similar to those being discussed in the verse at hand. Rabbi Avraham Ibn-Ezra, too, writes¹⁰ that doctors may only tackle external wounds. “Any internal ailment or wound, however, is in G-d’s hands to be healed, as the verse states¹¹: “For He hurts and also heals.” Similarly, Assa King of Yehudah was rebuked¹², “For even in his illness he did not seek G-d, but only doctors.” Obviously, his turning to doctors was considered a sin.

The Ramban also cites as proof for his view the fact that King Chizkiyahu “hid the book of cures, and the Sages agreed with his actions.”¹³ This demonstrates that we should limit our involvement with doctors and cures, in the words of our Sages, “And what room is there for doctors in the home of one who serves G-d?”

On the other hand, the Rambam rules¹⁴ that doctors are permitted to intervene even concerning internal ailments. In his view, the book of cures that Chizkiyahu hid was one that described the forms of various constellations and stars for the sake of astrological healing. This could easily have led the people to get involved in idol worship, etc. Medicinal and natural cures, on the other hand, are completely permitted. If a person is hungry and eats bread to satisfy his hunger, is that acting against his faith in G-d who made him hungry?! On the contrary! It will cause him to thank G-d who provided him with food. The same is true for medicine: He will thank G-d for providing him with the means to be healed. The problem with King Assa’s having turned to the doctors was either that he ignored G-d altogether and relied only on medical help, or that the doctors relied on astrological cures.

The founder of Chabad Chassidut, Rabbi Shneur Zalman of Liadi, offers the following resolution of the conflicting opinions:

In the Temple era, the Jewish people lived on a much higher spiritual plane. At that time, a Jew's body received its sustenance directly as a result of his spiritual connection via his G-dly soul. Therefore, there was a direct correlation between the 248 positive commandments of the Torah, and the physical health and well-being of the 248 limbs of the body, as well as between the 365 negative commandments and the physical well-being of the 365 sinews in the human body. During that period, one could clearly see the fulfillment of the verse's promise¹⁵: "If you hearken to the voice of the L_rd your G-d and do that which is correct in His eyes, then all of the illnesses that I placed upon the Egyptians I will not place upon you, for I am the L-rd, your Healer" and "you shall serve the L-rd, your G-d, and I will remove illness from within you."¹⁶

During that period, if someone was not fulfilling G-d's commandments properly, natural cures would not help, since his physical limbs were dependent solely upon his spiritual ones. Assa is criticized for turning to doctors rather than to G-d, i.e. rather than concentrating on correcting his spiritual health. Similarly, Chizkiyahu hid the book of cures, since in his times it was superfluous.

Once the Temple was destroyed, the exile began. Through our actions, not only were we exiled from our land, but the Divine Presence was "exiled" as well. We no longer receive the Divine energy that gives us life directly from its true spiritual source, but rather through a "lower" level, one similar to the source of sustenance of the animal and vegetable kingdoms. Today, even if a Jew has not attained spiritual health, his physical body can be sustained much as an animal's is, and he can be fully healthy and strong even if his spiritual limbs are desperately lacking. Nowadays, therefore, natural medicine can help us¹⁷, and we are enjoined to utilize it.

7. Shemot, 21:19.

8. Berachot, 60a.

9. Commentary to Vayikra, 26:11. Cf. Taz on Yoreh Deah 366, and sources cited in Torah Sheleima, Mishpatim 376.

10. His commentary, *ibid*.

11. Iyov, 5:19.

12. Divrei Hayamim II, 16:12.

13. Pesachim, 56a.

14. His commentary to Mishna, Pesachim, *ibid*. cf. Tosafos Yom Tov ad loc.

15. Shemot, 15:26.

16. Shemot, 23:25.

17. Cf. Tanya, Igeret HaTeshuvah, ch. 6. <http://www.chabadmed.com/library/archive/LibraryArchive2.asp?AID=7939>

CHABAD OF THE MEDICAL COMMUNITY
SERVING: EINSTEIN • FERRAZZI • JORDAN • LIDMAN • MERCY

CHABAD AT EINSTEIN

718 887-0770

Please join us at

1195 Van Nest Avenue

Or on the web at

Chabadmed.com